

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

16.1.2007

B6-0029/2007

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2

af Philip Dimitrov Dimitrov, Geoffrey Van Orden, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Simon Busuttil, Simon Coveney, Konstantin Dimitrov, Martin Dimitrov og Stefan Sofianski

for PPE-DE-Gruppen

om fængsling og retsforfølgelse af fem bulgarske sygeplejersker og en palæstinensisk læge på grund af anklager i forbindelse med hiv/aids-sagen fra 1999 på børnehospitalet i Benghazi

B6-0029/2007

Europa-Parlamentets beslutning om fængsling og retsforfølgelse af fem bulgarske sygeplejersker og en palæstinensisk læge på grund af anklager i forbindelse med hiv/aids-sagen fra 1999 på børnehospitalet i Benghazi

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions årlige rapporter om menneskerettigheder, særlig rapporter for 2005 og 2006,
  - der henviser til sine beslutninger om Bulgariens tiltrædelse af EU, særlig beslutningerne af 30. november 2006 (punkt 25), af 15. december 2005 (punkt 32), og af 13. april 2005 (punkt 39),
  - der henviser til de relevante konklusioner fra Det Europæiske Råd,
  - der henviser til rapporter fra formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union til Det Europæiske Råd om gennemførelse af strategiske partnerskaber mellem EU og Middelhavslandene af december 2005 og december 2006,
  - der henviser til alle sine tidligere beslutninger om emnet,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at de libyske myndigheder den 9. februar 1999 tilbageholdt en række bulgarske læger og sygeplejersker, der arbejdede på "Al-Fatih"-hospitalet i Benghazi, og til, at der ved den libyske folkedomstol den 7. februar 2000 blev indledt en retssag mod seks bulgarske statsborgere, en palæstinenser og ni libyere med anklage om, at de bevidst skulle have smittet 393 børn med hiv-virus, og at anklagen om konspiration senere blev frafaldet,
- B. der henviser til, at domstolen den 6. maj 2004 dømte fem bulgarske sygeplejersker og en palæstinensisk læge til døden ved skydning; der henviser til, at Libyens højesteret den 25. december 2005 traf afgørelse i sagen om appel af dødsdommen og henviste sagen til fornyet domstolsprøvelse, og til, at der den 11. maj 2006 blev indledt en ny retssag, som førte til, at dødsdommene blev stadfæstet den 19. december 2006,
- C. der henviser til, at der foreligger klare beviser på, at der under fængslingen er anvendt tortur mod de anklagede med henblik på at indhente falske tilståelser, og at der er begået adskillige andre alvorlige overtrædelser af de anklagedes rettigheder,
- D. der henviser til, at kendte internationale hiv/aids-eksperter i 2003 efter anmodning fra de libyske myndigheder fremlagde en rapport, der kategorisk konkluderede, at spredningen af hiv-virus skyldtes en intern smitte på hospitalet, som begyndte, inden de anklagede ankom til Libyen; der henviser til, at der i nye publikationer fremlægges klare

videnskabelige beviser for oprindelsen og tidspunktet for Benghazi-smitten, og at alle disse klare beviser på de anklagedes uskyld er blevet ignoreret,

- E. der henviser til, at EU i november 2004 lancerede en hiv-handlingsplan for Benghazi, som omfattede teknisk og lægelig bistand til de smittede børn og deres familier samt støtte til de libyske myndigheder med henblik på bekæmpelse af aids; der henviser til, at der er tildelt to millioner euro fra EU's budget til finansiering af planen, at implementeringen af denne handlingsplan er fremskreden, med støtte fra Kommissionen og EU's medlemsstater, og at en stor del af de smittede børn har modtaget behandling på hospitaler i medlemsstaterne,
- F. der henviser til, at der i januar 2006 blev etableret en fond (*Benghazi International Fund*) som en ikke-udbyttegivende ngo med henblik på at bidrage til udviklingen af den lokale hospitalsinfrastruktur i Benghazi, forbedre behandlingen af patienterne og yde støtte til deres familier,
- 1. fordømmer den dødsdom, som blev afsagt af Libyens straffedomstol den 19. december 2006 ved en fornyet domstolsprøvelse over fem bulgarske sygeplejersker, Kristiana Vulcheva, Nasya Nenova, Valentina Siropulo, Valya Cherveniyashka og Snezhana Dimitrova, og en palæstinensisk læge, Ashraf al-Haiui, som allerede har tilbragt otte år i fængsel i forbindelse med hiv/aids-sagen på hospitalet i Benghazi fra 1999;
- 2. gør opmærksom på, at EU ikke kan acceptere denne dom og har tillid til, at sagen nu vil blive henvist til en højere myndighed med henblik på hurtigst muligt at finde en retfærdig løsning;
- 3. gentager sin alvorlige bekymring over det grundlag, de anklagede er blevet retsforfulgt på, den behandling, de har modtaget under fængslingen, og de lange forsinkelser i processen;
- 4. understreger, at fem af Den Europæiske Unions borgere fra og med januar 2007 er direkte involveret i Benghazi-retssagen;
- 5. opfordrer de kompetente libyske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at ændre og annullere dødsdommen og bane vejen for en snarlig løsning af sagen på et humanitært grundlag, hvorved de nødvendige forudsætninger for fortsættelsen af Fællesskabets politik for forbindelserne med Libyen opfyldes;
- 6. står fast ved sin beslutning om at følge denne sag nøje og sin intention om at udnævne en særskilt ordfører med dette mål for øje;
- 7. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til fortsat at yde bistand til gennemførelsen af hiv-handlingsplanen og støtte *the Benghazi International Fund* med henblik på at lindre de smittede børns og deres familiers lidelser og hjælpe de libyske myndigheder med at forebygge og bekæmpe spredningen af hiv-smitte i landet;
- 8. opfordrer præsident Gaddhafi til at udøve sin magt og øjeblikkeligt sikre, at de fængslede løslades;

9. opfordrer Kommissionen og Rådet til at rette henvendelse til den libyske regering med henblik på at sikre snarlig løsladelse af de fængslede;
10. opfordrer Kommissionen og Rådet til i tilfælde af yderligere negativ udvikling at overveje at ændre Fællesskabets politik for forbindelserne med Libyen på de relevante områder, som Unionen måtte finde det hensigtsmæssigt;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Libyens regering, Europarådets Parlamentariske Forsamling og De Forenede Nationers generalsekretær.